

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 7C/120/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314206570
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5314206570.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279, proti odporkyni: I. D., L.. XX.X.XXXX, J. G. XXXX, XXX XX Č., zastúpená splnomocneným zástupcom, S. X., J. G. XXXX, XXX XX Č., v konaní o zaplatenie 1.947,58 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 23.6.2014 domáhal voči odporkyni úhrady istiny vo výške 1.947,58 € s príslušenstvom. Navrhovateľ podanie návrhu odôvodnil tým, že dňa 20.11.2006 uzatvoril s odporkyňou Úverovú zmluvu č. 5706032840, ktorou sa navrhovateľ zaviazal odporkyni poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 700,00 € za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia. Odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Odporkyňa nedodrжала platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej dobe nevrátila, čím porušila dohodnuté úverové podmienky. Dňa 27.3.2013 navrhovateľ vyzval odporkyňu k úhrade dlžnej sumy vo výške 1.539,33 € spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou. Odporkyňa ku dňu podania návrhu dlžnú sumu navrhovateľovi vo výške 1 947,58 € neuhradila. Na základe uvedeného sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal, aby súd odporkyňu zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 1 947,58 € spolu s úrokom vo výške 26,2800 % ročne zo sumy 1 359,87 € od 20.6.2014 do zaplatenia a k povinnosti nahradiť trovy konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 116,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 214,50 €. Odporkyňa sa písomne k návrhu podanému navrhovateľom napriek jeho riadnemu doručeniu dňa 19.3.2015 (čl. 31) nevyjadřila.

Dňa 3.6.2015 bolo súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa, v ktorom okrem iného uviedol, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, nakoľko sa definuje len výška úverového rámca, ktorá bola v tomto prípade pôvodne vo výške 995,82 €. Na základe písomnej žiadosti o zmenu výšky úverového rámca zo dňa 22.2.2009 odporkyňa požiadala navrhovateľa o navýšenie dohodnutého úverového rámca na sumu 1.700 €, s čím navrhovateľ súhlasil. Nová výška úverového rámca tak bola dohodnutá vo výške 1.700 € s pravidelnou mesačnou splátkou vo výške 68 €, počnúc dňom 20.3.2009. Vzhľadom na charakter úveru nie je možné dohodnúť vopred ani počet splátok a ani RPMN, špecifikácia poplatkov a výška úrokovej sadzby bola stanovená v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý bol súčasťou Metodickéj príručky. Splatnosť úveru nastala dňa 27.3.2015. Žalovaná istina pozostáva: zo sumy úveru bez úrokov vo výške 1 359,87 €, úroku vo výške 560,64 €, zmluvnej

pokuty vo výške 19,08 €, poplatku za výpis z účtu vo výške 6,07 € a úroku z omeškania vo výške 1,92 €. Navrhovateľ vo svojom podaní zároveň uviedol, že si voči odporkyni uplatňuje i nárok na zaplatenie úroku vo výške 26,28 % ročne zo sumy 1 359,87 € od 20.6.2014 do zaplatenia, ide o úrok z poskytnutého úveru, ktorý bol dohodnutý v Sadzobníku poplatkov odmien, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť Metodickéj príručky (čl. 40-43).

Súd v prejednávanej veci nariadil pojednávanie na deň 6.10.2015, na ktoré riadne predvolal navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa, odporkyňu i splnomocnenú zástupkyňu odporkyne. Neúčast' navrhovateľa ospravedlnil jeho právny zástupca s tým, že súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Odporkyňa a splnomocnená zástupkyňa odporkyne svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili. Keďže boli splnené podmienky na vykonanie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, súd vykonal pojednávanie len za prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní k veci uviedol, že sa podaného návrhu pridriava v plnom rozsahu, taktiež jeho špecifikácie vo vyjadrení zo dňa 1.6.2015. Medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, odporkyňa z neho čerpala sumu 3 718,23 € a uhradila celkovo sumu 4 467,06 €. Odporkyňa najskôr uzatvorila s navrhovateľom zmluvu zo dňa 20.11.2006 pod číslom 3611204823, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na kúpu chladničky, súčasťou zmluvy bolo aj uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá sa stala účinnou až vykonaním úkonu zo strany odporkyne ako spotrebiteľa, a to tým, že aktivovala kartu. Úverová zmluva by sa mala spravovať Obchodným zákonníkom, poukazujúc na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9Co/72/2012 zo dňa 26.11.2013. Odporkyňa svojím podpisom potvrdila oboznámenie sa s úverovými podmienkami, čím sa zaviazala dodržiavať aj predmetné úverové podmienky, preto navrhovateľ pokladá predmetnú zmluvu za platnú a účinnú, s odkazom na hlavu 13 § 17 úverových podmienok, kde svojím podpisom odporkyňa potvrdila, že je oboznámená s úverovými podmienkami a že sú jej všetky ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná ustanoveniami týchto dokumentov a v prípade poskytnutia revolvingového úveru aktiváciou karty potvrdzuje, že obdržala a oboznámila sa aj s metodickou príručkou, ktorá je smerodajná pre podmienky čerpania a vlastne zotrvania vo vzťahu, čo sa týka revolvingového úveru.

Z návrhu predneseného právnym zástupcom navrhovateľa na konanom pojednávaní a podstatného obsahu listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, a to najmä výpisu z účtu (čl. 4-10), zmluvy (čl. 11), úverových podmienok (čl. 12-14), žiadosti o zmenu výšky úverového rámca (čl. 15-16), výzvy k splateniu celého úveru (čl. 17), podacieho hárku (čl. 18), výpisu z účtu (čl. 19), oznámenia (čl. 27), oznámenia (čl. 31a), výzvy (čl. 32), odpovede (čl. 33), úradného záznamu (čl. 37) a vyjadrenia navrhovateľa (čl. 40-43) súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo dňa 20.11.2006 k uzavretiu Úverovej zmluvy č. 3611204823, na podklade ktorej bol odporkyni poskytnutý revolvingový úver na nákup chladničky výrobcu Eurotech K309BA vo výške 391,69 € (11 800 Sk,-), s mesačnou splátkou vo výške 39,17 € (1 180 Sk,-), počtom splátok 10, ročnou percentuálnou mierou nákladov 0 % (ďalej len RPMN) a dátumom prvej splátky 20.12.2006. Odporkyňa sa jednotlivé splátky úveru zaviazala uhrádzať prostredníctvom poštových poukážok vždy k 20.dňu v kalendárnom mesiaci. Odporkyňa na poskytnutý úver vyčerpala sumu 3 718,23 €, pričom na jeho splatenie vykonala úhradu vo výške 4 467,06 €. Navrhovateľ odporkyňu listom zo dňa 27.3.2013 vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 1 539,33 €, a to najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy. Nakoľko odporkyňa na výzvu navrhovateľa nereagovala, navrhovateľ sa so svojím nárokom obrátil na súd.

Keďže k uzavretiu Úverovej zmluvy č. 3611204823 došlo medzi účastníkmi dňa 20.11.2006, súd pri rozhodovaní aplikoval nižšie citovanú právnu úpravu.

Podľa § 25 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

(2) Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím

účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

- a) úverovom limite, ak je stanovený,
- b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,
- c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Podľa § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

(3) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

(4) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov súd dospel k záveru, že navrhovateľ si nárok v tomto konaní uplatnil nedôvodne.

Medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo dňa 20.11.2006 k uzavretiu Úverovej zmluvy č. 3611204823, na podklade ktorej bol odporkyni poskytnutý revolvingový úver na nákup chladničky výrobcu Eurotech K309BA vo výške 391,69 € (11 800 Sk,-), s mesačnou splátkou vo výške 39,17 € (1 180 Sk,-), počtom splátok 10, ročnou percentuálnou mierou nákladov 0 % (ďalej len RPMN) a dátumom prvej splátky 20.12.2006. Odporkyňa sa jednotlivé splátky úveru zaviazala uhrádzať prostredníctvom poštových poukázok vždy k 20.dňu v kalendárnom mesiaci. Odporkyňa na poskytnutý úver vyčerpala sumu 3 718,23 € (čl. 10). Súd po preskúmaní predmetnej zmluvy dospel k záveru, že táto neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., a to najmä sankcie za porušenie zmluvy. Sankcie za porušenie zmluvy musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať v zmysle § 4 ods. 3 písm. b)

zákona č. 258/2001 Z. z. (účinného ku dňu uzavretiu zmluvy, t. j. k 20.11.2006), a to i v prípade úverov poskytovaných formou revolvingu. V prípade, že tento údaj v zmluve absentuje, veriteľ v zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. nemôže od dlžníka požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené. Po preskúmaní predmetnej spotrebiteľskej zmluvy (čl. 11) mal súd relevantne preukázané, že údaje o sankciách za porušenie zmluvy, ktoré si navrhovateľ v tomto konaní voči odporkyni uplatnil podaným návrhom priamo v Úverovej zmluve č. 3611204823 tak, ako to na ich uplatnenie vyžaduje § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., zakotvené neboli. V kontexte uvedeného, keď odporkyňa na vyčerpaný revolvingový úver vo výške 3 718,23 € vykonala úhradu v sume 4 467,06 €, skutočnosť ktorá vyplýva z Výpisu čerpania, splátok a úhrad (čl. 10), teda v sume vyššej, v akej úver čerpala a keď zmluva neobsahovala náležitosti v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., teda keď v nej neboli priamo zakotvené sankcie za porušenie zmluvy, ktoré si navrhovateľ v podanom návrhu uplatnil, t. j. úrok z poskytnutej istiny vo výške 560,64 €, poplatok za výpis z účtu vo výške 6,07 €, úrok vo výške 26,28 % ročne zo sumy 1.359,87 € od 20.6.2014 do zaplatenia (čl. 1, 40-43), súd navrhovateľom uplatnený nárok v tomto konaní s poukazom na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ si v konaní voči odporkyni uplatnil i nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 19,08 €. Zmluvná pokuta, ktorú si navrhovateľ uplatnil, nebola dojednaná priamo v písomnom vyhotovení Úverovej zmluvy č. 3611204823, ale bola obsiahnutá v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., konkrétne v ich § 3 Hlavy 13. s názvom Záverečné ustanovenia v dôsledku omeškania klienta. Podľa názoru súdu dojednanie zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba priamo spotrebiteľskej zmluvy samotnej, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (viď nález Ústavného súdu ČR I.ÚS 3512/11). Dojednanie zmluvnej pokuty vo všeobecných podmienkach môže vzbudzovať dojem, že ide o nepodstatné dojednanie, čo je neprípustné. Úverové podmienky majú byť len všeobecnými obchodnými podmienkami, kde sú obsiahnuté dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru a nie časťou, kde majú byť obsiahnuté podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, akou podstatnou náležitosťou nepochybne dojednanie zmluvnej pokuty je. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže súd navrhovateľom uplatnený nárok v celom rozsahu zamietol, plný úspech v konaní patril odporkyni. Nakoľko odporkyni v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal.

Súd záverom čo do vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne ako spotrebiteľa, t. j. BSO Združenie na ochranu spotrebiteľa (čl. 27) konštatuje, že vedľajší účastník bol súdom poučený a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (čl. 30 a čl. 31). Novela OSP vykonaná zákonom č. 353/2014 Z. z., výslovne v § 93 ods. 3 OSP vyžaduje, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o jeho vstupe do konania musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Aktuálna právna úprava teda viaže prípustnosť vedľajšieho účastníctva spotrebiteľského združenia na explicitný súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania. Nakoľko zákon č. 353/2014 Z. z. neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia vylučujúce okamžitú aplikáciu aktuálneho znenia § 93 ods. 3 OSP, nemôže súd platnú procesnoprávnu úpravu opomenúť/nerešpektovať (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/115/2012 zo dňa 25.2.2015). Keďže vedľajší účastník napriek výzve súdu súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z. z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o neprípustnosti do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 2 OSP: „Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za

to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Nestotožnil sa s názorom vedľajšieho účastníka konania, že je potrebné aplikovať OSP platný a účinný do 1.1.2015, pretože vstúpil do konania v čase do 1.1.2015, a preto nie je jeho povinnosťou doručiť súhlas odporcu s jeho vstupom do konania. Prvostupňový súd sa nestotožnil so spôsobom aplikácie noriem procesného práva zo strany vedľajšieho účastníka konania. Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 2 a 3 novely OSP, účinnej od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).